

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010668
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8416010668.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2020, v trestnej veci obžalovaného C. M. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/49/2016 zo dňa 01.08.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému C. M., nar. XX.XX.XXXX D. Y., U. H. G., S. XXX, Č.

u k l a d á :

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienky uvedenej v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienčne odkladá výkon trestu odňatia slobody a zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej I.. N. S., vyšetrovatelke Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlžné výživné.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e celý výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/147/2016 zo dňa 04.04.2019, právoplatným dňa 24.04.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. M., nar. XX.XX.XXXX D. Y., trvale bytom G., S. XXX, Č. M., uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona/ na tom skutkovom základe, že

- v mesiaci september 2013 v čase okolo 09.00 hod. v byte na 3. poschodí obytného domu na adrese G., S. XXX, Č. M., bez akéhokoľvek oprávnenia bránil približne jednu hodinu užívať osobnú slobodu manželke W. M., ktorá bola v tom čase tehotná, tým, že jej vzal mobilný telefón a kľúče od uvedeného bytu, uvedený byt uzamkol s tým, aby mu uviedla, s kým čaká dieťa, pričom počas toho, ako ju nechcel z bytu pustiť, ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky dvakrát po tvári a kričal, že to dieťa, čo čaká, nie je jeho,

a v bode 2/ rozsudku zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 20.07.2016 v čase o 20.47 hod. odoslal z e-mailovej adresy M..X., z ktorej komunikoval viackrát s vyšetrovatelkou Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok Y.. I.. N. S., ktorá vykonávala vyšetrovanie proti obvinenému C. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona a zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), c) Tr. zákona, kde trestné stíhanie bolo vedené pod ČVS: ORP-257/VYS-KK-2015 a pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, kde trestné stíhanie bolo vedené pod ČVS: ORP-326/VYS-KK-2015, vyšetrovatelke Y.. I.. N. S. zaslal na e-mailovú adresu N..S..G. e-mail, v ktorom uviedol: „Jenže vy nemate ani ochotu me informovat takže podle meho nazoru jste podvodníci a s vama se bavit nebudu a ještě jednou me budete kontaktovat pošlu vas na hřbitov. S Kokotama se nebavim kdiž nemaji odvahu se mnou komunikovat", čím hrozbou násillia pôsobil na vyšetrovatelku Policajného zboru Y.. I.. N. S., služobne zaradenú ako vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, zastupujúcu orgán činný v trestnom konaní pri vyšetrovaní trestných vecí vedených pod ČVS: ORP-257/VYS-KK-2015 a pod ČVS: ORP-326/VYS-KK-2015, hoci vedel, že v uvedených trestných veciach musí byť kontaktovaný vyšetrovateľom Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok.

Za to mu bol uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona s poukazom § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 147/2016 zo dňa 04.04.2019, právoplatný dňa 24.04.2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd zároveň podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného C. M., nar. XX.XX.XXXX D. Y., trvale bytom G., S. XXX, Č. M., spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 605/15/7703-72 zo dňa 12.12.2016, podanej na tunajší súd dňa 13.12.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 31.12.2015, ktorý mal spáchať tak,

- že v období od augusta 2013 do 05.01.2015 po tom, čo obžalovanému C. M. oznámila jeho manželka W. M., že spolu čakajú ďalšie dieťa, začal byť k nej v ich spoločnej domácnosti v byte na adrese G., S. XXX, Č. M., agresívny, dvakrát do týždňa jej vulgárne nadával a tým ju ponižoval pred ich maloletými deťmi, v období od augusta 2013 do októbra 2013, keď bola tehotná, s obvineným C. M. asi štyrikrát

do mesiaca mala pohlavný styk napriek tomu, že vedel, že jej to je neprijemné, pretože sa necítila po zdravotnej stránke dobre, stalo sa, že ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky po tvári, pretože nevedela utíšiť ich plačúce dieťa L. R., nar. XX.XX.XXXX, kde svoju agresivitu prenášal aj na ich maloleté deti V. R., nar. XX.XX.XXXX a S. R., nar. XX.XX.XXXX, keď po nich v uvedenom období od augusta 2013 do 05.01.2015 kričal kvôli úlohám, dva až trikrát za mesiac ich udrel otvorenou dlaňou po chrbte a po zadnej časti tela, čím obžalovaný C. M. u manželky W. M. a ich maloletých detí V. R., nar. 04.10.2003, a S. R., nar. 20.07.2005 vyvolával strach a stres,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomne odvolania tak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný namietal výrok o vine tým, že podľa jeho názoru sa skutok v bode 1/ rozsudku stal inak, ako poškodená uvádzala a priznal, že síce zvýšeným hlasom sa dožadoval informácie, či dieťa, ktoré čaká, je jeho, ale poškodenú neudrel a nebránil jej akokoľvek opustiť byt. V skutku 2/ rozsudku nesúhlasil s tvrdením I.. S., že by chcel ovplyvňovať vyšetrovanie a dodal, že jeho nikto nekontaktoval riadnym spôsobom, a tak si stále myslí, že menovaná pochybila, pričom na základe toho jej v emočnom rozporení napísal email. Nesúhlasil ani s výpoveďami svedkov H.. H. N., M. Y. Z. N. Y., lebo podľa jeho názoru, z ich výpovedí jednoznačne vyplýva, že sa skutku a konania, ktoré sa mu kladie za vinu ako obmedzovanie osobnej slobody, nedopustil. Uviedol tiež, že po príchode do Českej republiky bol on a jeho súčasná manželka vystavení obťažovaniu zo strany poškodenej K., v čase skutku M., pričom začína mať dojem, že to prechádza až do stalkingu. Záverom svojich dôvodov poukázal na to, že v súčasnosti je proti nemu a proti poškodenej vedených niekoľko exekučných konaní, a tak, keby bol odsúdený do výkonu trestu odňatia slobody, tak jeho súčasná rodina by utrpela dosť vážnu ujmu. V podstate na základe týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd celú záležitosť preskúmal a z hľadiska trestu prehodnotil.

Okresný prokurátor namietal oslobodzujúci výrok a výrok o treste, pričom vytkol okresnému súdu, že podľa jeho názoru, vyhodnotenie zabezpečených a vykonaných dôkazov v prípade skutku, z ktorého bol obžalovaný oslobodený, vyznelo jednostranne v prospech obžalovaného a bolo potrebné výpoveď poškodenej a všetky skutkové okolnosti, ktoré boli zistené, posúdiť v kontexte záverov vypracovaných znaleckých posudkov v celom ich rozsahu. Okresný prokurátor poukazoval na to, že znaleckým posudkom neboli u poškodenej a ani u maloletých detí preukázané poruchy vnímania v zmysle halucinácií, ich pamäťové schopnosti sú celkovo priemerné, dokážu zreprodukovať podstatu zmysluplného deja, z psychologického hľadiska sa popis udalostí poškodenej W. K. ohľadom správania sa manžela dá považovať za objektívny, pričom u menovanej boli zistené príznaky spadajúce pod okruh depresívnej reakcie na stres, u maloletých detí boli v čase spolužitia s otcom prítomné neurotické príznaky, zvýraznená úzkosť, utiahnutosť a somatizácia. Prítom podľa záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, poškodení nemajú porušené vnímanie, ich myslenie je v kontakte s realitou, sú schopní pamätať si a reprodukovať udalosti. U poškodenej K. vznik depresívnej reakcie na stres v čase spáchania trestného činu je možné dať do priamej súvislosti s konaním obžalovaného a u poškodených maloletých detí došlo vplyvom správania sa obžalovaného k rozvoju neurotickej symptomatológie. To, podľa odvolateľa nasvedčuje tomu, že útoky obžalovaného proti poškodeným ako viacerým osobám, ktorých sa dopúšťal vo vymedzenom období malo charakter fyzického a psychického týrania, a to aj napriek tomu, že nebola zistená prítomnosť syndrómu týranej osoby. Preto, podľa odvolateľa, nebolo opodstatnené obžalovaného oslobodiť a potom nemožno ani súhlasiť s uloženým trestom, lebo taký trest by nebol uložený v rozsahu zákonom stanovenej trestnej sadzby. V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel

k záveru, že bolo potrebné odstrániť chybu rozsudku spočívajúcu v tom, že napadnutým výrokom o treste bol porušený Trestný zákon, v dôsledku čoho bol obžalovanému uložený neprimeraný trest.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a to tak pre výrok o vine, pre výrok o treste, ako aj v tej časti napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný spod podanej obžaloby oslobodený.

Obžalovaný C. M. síce poprel spáchanie skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku uvádzajúc, že keď mu manželka ukázala tehotenský test, kde boli dve čiarky, tak jeho chytila zlosť, zobral jej kľúče od bytu, ukázal na dvere, že môže ísť, no nevzal jej mobilný telefón a byt nezamkol, nijako ju fyzicky pri tejto hádke nenapadol a poprel spáchanie skutku, z ktorého bol oslobodený, uvádzajúc, že všetko je vymyslené, poškodená ho chce likvidovať, narobila mu dlhy a utiekla na Slovensko, pričom on musí tie spoločné dlhy splácať a musela si pred rodinou vymyslieť iný dôvod, aby toto ospravedlnila a tak si vymyslela, že ju týral, pričom k skutku v bode 2/ rozsudku sa v podstate priznal, uvádzajúc, že poškodená S. mu neodpovedala na list, pri telefonáte koktala a nevedela mu odpovedať, no on používa emailovú adresu M..X., komunikoval s ňou prostredníctvom tohto emailu a okrem neho nikto iný nemá prístup k tejto emailovej adrese, pričom predmetný email s obsahom, ktorý je uvedený v obžalobe napísal, no zo spáchania predmetných skutkov ho usvedčujú nezávisle od uvedeného iné dôkazy.

Zo spáchania skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku, je popri vlastnej výpovedi obžalovaný priamo usvedčovaný výpoveďou svedkyne poškodenej I. N. S., ktorá ako vyšetrovatelka OKP Kežmarok viedla trestnú vec proti obžalovanému pod ČVS: 257/2015 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a ako vyšetrovatelka bola poverená vyšetrením aj jeho trestnej veci zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, ktorému kvôli jeho pobytu v Českej republike poskytla emailovú adresu N..S..G., na ktorú jej mohol posilať emaily pre zjednodušenú komunikáciu, pričom obžalovaný komunikoval prostredníctvom adresy M..X. a od 24.06.2016 do 02.01.2017 jej z tejto emailovej adresy prišlo na jej email 41 emailov, pričom vo viac ako desiatich z nich sa vyjadroval obžalovaný na jej adresu vulgárnymi výrazmi, a ešte počas vyšetovania dňa 20.07.2016 jej poslal email, kde jej napísal, že ju pošle do hrobu, že sú justičná mafia a že sú podvodníci a že sa s nimi nebude baviť, konkrétne, že sa s pičou nebude baviť ani s kokotmi, že ich pošle na cintorín, že jej želá smrť, čo v nej vyvolalo strach, že pokiaľ bude pokračovať v konaní proti obžalovanému, tak jej hrozí smrť, nakoľko obžalovaného predtým nepoznala a neboli ani v osobnom kontakte a toto vyjadrenie obžalovaného už považovala za ovplyvňovanie svojho konania. Treba pritom poukázať na jej vlastnú výpoveď, že napriek uvedenému účinku predmetného emailu obžalovaného, ona na tento a vulgarizmy nereagovala, pričom žiadna škoda alebo ujma jej nevznikla. V súlade s výpoveďou tejto poškodenej, je aj podnet z emailu, emailová komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným a oboznámené písomnosti z trestných vecí vedených pod ČVS:ORP-257/VYS-KK-2015 a ČVS:ORP-326/VYS-KK-2015.

Pokiaľ ide o hodnovernosť výpovede poškodenej W. K., v čase skutku M., treba poukázať na skutočnosť, že znaleckým skúmaním neboli zistené skutočnosti, ktoré by mali pôvod v jej osobe, resp. osobnosti a jej výpoveď by zároveň spochybnili. Znalčka C.. L. B. v znaleckom posudku č. 10/2016 nezistila u poškodenej poruchy vnímania, poškodená dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí a neboli u nej zistené ani tendencie k vymýšľaniu. Pri znaleckom vyšetrení popisovala udalosti ohľadom vyšetrovanej udalosti podrobne, nemala tendenciu dopĺňať nové detaily a ani na sugestívne kladené otázky nemala tendenciu odpovedať v zmysle skresľovania. Z psychologického hľadiska je schopná objektívne popísať udalosti ohľadom vyšetrovaného skutku. Podľa znaleckého posudku č. 16/2016 znalčka I. Z. M. z odboru psychiatria, u poškodenej zistila diagnostický záver bez známkov duševného ochorenia v čase znaleckého vyšetrenia, pričom nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba, ani duševná porucha.

Z vecného, resp. obsahového hľadiska, menovaná poškodená počas trestného konania usvedčovala obžalovaného zo spáchania skutku v bode 1/, ako aj zo skutku, z ktorého bol obžalovaný oslobodený. Možno poukázať predovšetkým na to, že uvádzala, že od septembra 2013 do apríla 2014 mala pocit, že ju obžalovaný kontroluje, čo robí a v septembri 2013 niekedy okolo 09.00 hod., keď prišiel obžalovaný z práce, zatvoril ju v byte, vzal jej mobil, kľúče od bytu, byt zamkol, pretože chcel vedieť, s kým čaká

svoje dieťa a aby išla k lekárovi pre potvrdenie. Z bytu sa nemala ako dostať, pretože bývali na treťom poschodí, nedalo sa nijako utiecť a mobilný telefón nemala, pretože jej ho obžalovaný vzal. Preto musela čakať, kým jej obžalovaný vráti kľúče a mobilný telefón, čo urobil asi po hodine, keď sa upokojil. Ona kľúče a mobil vzala a odišla s deťmi do školy. Počas toho, ako ju nechcel pustiť z bytu, ju obžalovaný udrel otvorenou dlaňou pravej ruky dvakrát po tvári a kričal, že to dieťa, ktoré čaká, nie je jeho. Dvakrát sa to stalo po septembri 2013, kedy sa jej pýtal, s kým čaká dieťa. Vtedy len počkala, kým sa obžalovaný upokojí a vráti jej kľúče.

Poškodená uvádzala tiež, že hoci obžalovaného presviedčala, že jej je zle, chcel sa s ňou milovať, za tri mesiace sa tak stalo aspoň dvanásťkrát, pričom ona ho zakaždým presviedčala, že je jej zle a nechce sa milovať, na čo obžalovaný povedal, že ho to nezaujíma, no dodala, že sa s ním milovala dobrovoľne, hoci s nechutou, nebol k nej hrubý a ani jej neublížoval, no ona to nechcela, lebo jej bolo zle. Zlé správanie sa obžalovaného v uvedenom období popísala tak, že kričal na deti kvôli úlohám a pozeral na nich vražedným pohľadom, čapol ich otvorenou dlaňou po chrbte a po zadku ale nijako im neublížil, pretože sa vždy postavila za deti a keď mu povedala, že sa takto nemôže správať k deťom, v tej chvíli prestal, pričom keď sa deti navzájom naťahovali alebo bili, tak to obžalovanému vadilo a tak ich čapol. Deti nemali nijaké modriny a nebola s nimi na ošetrení. Okrem toho sa deťom nevenoval a máločo sa s nimi rozprával, lebo ho vyrušovali a tak obe deti sa ho báli. Keď bol obžalovaný doma, nemohla ísť, kam chcela sama a ak išla na prechádzku, tak išiel s nimi aj jej vtedajší manžel, obžalovaný. Pritom dodala, že vždy chcel chodiť s ňou, ale nezakazoval jej nikam chodiť, len chcela ísť vonku aj sama a nie vždy s obžalovaným. Popisovala aj ďalšie detaily z ich spoločného manželského života v tom období aj tak, že keď išla z bytu preč, a potom sa vrátila, obžalovaný sa k nej správal normálne. Po odchode na Slovensko sa s deťmi báli, aby za nimi neprišiel obžalovaný. Obžalovaný jej pred deťmi vulgárne nadával, a to dvakrát do týždňa, kým od neho neodišla. Poškodená uviedla, že má z obžalovaného strach a nechce sa s ním stretnúť, chce sa len rozvieť a mať pokoj. Za psychické týranie označila to, že vtedy sa obžalovaný so zlobou pozeral na ňu a že sa k nej a deťom správal s takou zlobou a nenávisťou, vadilo jej, ako ju kontroloval a vypočúval, ako ju udrel. Takto si poškodená myslí, že ju nemá rád a bojí sa, že jej fyzicky ublíži.

Skutočnosť, že tieto skutky sa stali, podporuje aj výpoveď svedkyne, opatrovníčky poškodených H.. H. N. v tom smere, že za ÚPSVaR Kežmarok v rámci skúmania pomerov v rodine poškodenej navštívili ju v G. H., kde sa prísťahovala k svojej matke a tam jej poskytli sociálne poradenstvo, po ktorom poškodená podala podnet na trestné stíhanie na obžalovaného, pričom im poškodená oznámila, že utiekla s deťmi, pretože ju obžalovaný obmedzoval, nemohla ísť s deťmi k lekárovi a že sa ho bála.

Svedkyňa I.. W. I., v ktorej pediatrickej starostlivosti boli maloleté poškodené deti od roku 2009 do roku 2014, potvrdila, že nikdy na týchto deťoch nevidela podliatiny. Poškodená K. sa jej nikdy nestražovala, že by ju obžalovaný týral. Keď bola jej zdravotná sestra u nich na návšteve keď sa narodilo dieťa, tak zistila, že je všetko v poriadku. Mal. W. bola od narodenia v jej starostlivosti 8 mesiacov, bola zdravá, rodičia absolvovali povinné očkovanie. Mal. D. narodená v roku XXXX, bola zdravá, okrem zápalu dýchacích ciest. Mal. G., nar. XXXX, trpel neatopickou astmou a bol v sledovaní alergológa.

Matka poškodenej, svedkyňa M. Y. síce uvádzala, že asi v roku 2007, keď poškodená odišla do X., sa obžalovaný k deťom, podľa jej názoru, v tom čase správal hrozne, a to tak, že kričal po mal. G., keď ten chcel jesť, mal. D. šmaril o komodu, kde sa udrela, potom ju chytil za oblečenie a odniesol do spálne, kde ju položil na posteľ, až sa stalo to, že ku koncu roka 2007 obžalovaný chytil túto svedkyňu pod krk a niečo na ňu kričal, no zároveň dodala, že keď bola jej dcéra, poškodená u nich, obžalovaný sa k poškodenej správal dobre, nevidela, že by ju udrel alebo že by jej nadával, nepil alkohol, chodil do práce a keď aj prišiel domov opitý, tak ho jej manžel ukludnil a išiel spať. Pritom ale svedkyňa nevedela povedať, či obžalovaný bil svoju manželku a deti, pretože toho nebola svedkom, no v januári 2015 k nim prišli deti veľmi ustráchané a dcéra W. jej hovorila, že ich obžalovaný veľakrát zamkol v byte, pobral mobily a išiel preč, pričom dcéra jej o tom nechcela veľa porozprávať.

Sestra poškodenej, svedkyňa N. Y., síce uvádzala, že poškodená jej písala cez svoju kamarátku, že sa nemohla kontaktovať s mamou, ani s ňou, pretože jej v tom obžalovaný bráni, že to už ďalej nevydrží, že chce ísť späť do G. H. a keď sa vrátila, bola v hroznom stave, zle vyzerala, pričom obžalovaný sa jej začal vyhrážať, že deti vezme späť do Čiech a od mal. D. sa dozvedela, že ich obžalovaný zamkol, aby ich nemohli kontaktovať, no poškodená jej ale o problémoch počas spoluzitia s obžalovaným nehovorila,

tak zároveň uviedla, že nevidela žiadne problémy v ich spolužití, ale správval sa čudne, čo vysvetlila tým, že od nej žiadal peniaze za poskytnuté ubytovanie. V januári 2015 volal, že je v H., že sa mu má vyhýbať, že jej ublíži, no keď potom prišla sestra W. a deti do G. H., nevidela na nich žiadne zranenia.

Z výpovede svedkyne, I. D. Š., ich susedy vyplynulo, že spolužitie obžalovaného a poškodenej vnímala ako celkom pokojné, nastáhovali sa keď mali dve deti a potom sa im narodila dcéra, na deťoch neboli vidieť žiadne známky týrania a podľa svedkyne, obžalovaný nikdy neobmedzoval svoju ženu tým, že by zamkol byt a nechcel ju púšťať von, pričom poškodená sa jej na správanie sa svojho manžela nesťažovala.

Svedok D. T. sa stretával s obžalovaným a poškodenou, pričom uviedol, že obžalovaný bol ochotným zamestnancom, ktorý prácu vykonával dobre a keď bol obžalovaný u neho na dome a pomáhal mu, prišla aj s deťmi pešo, no s poškodenou o jej manželstve nikdy nerozprával.

V rámci nevyhnutnosti skúmať prítomnosť všetkých formálnych znakov žalovaného trestného činu, vrátane spôsobeného následku, okresný súd správne zabezpečil vykonanie znaleckého dokazovania, ako bolo už naznačené, nielen vyšetrením duševného stavu poškodenej W. K., v čase skutku M. a maloletých detí, ale zabezpečil aj odborný znalecký názor znalkyne z odboru psychológia na tieto osoby.

Znalkyňa C. L. B., psychiater, v znaleckom posudku č. 10/2016 k poškodenej W. M. uviedla síce, že v čase znaleckého vyšetrenia bola u nej prítomná úzkosť, ktorá súvisela s aktuálnou situáciou a so spomienkami na konanie obžalovaného ako manžela a obavy z toho, čo sa bude diať ohľadom rozvodu a zverenia detí, no tieto príznaky neboli tak závažné, aby sa dalo hovoriť o syndróme týranej osoby a v čase vyšetrenia u nej už nediagnostikovali depresívnu poruchu, tieto príznaky sa dali detekovať skôr v minulosti, z toho čo uvádzala, z jej zdravotného stavu a súviseli so záťažou spojenou s manželstvom. U mal. D. neboli zistené závažné príznaky úzkosti alebo depresie, ani u nej neboli zistené poruchy vnímania, pri reprodukcii prežitých udalostí sa u nej môžu objaviť skreslenia v zmysle nejakého zmiernenia alebo zveličenia niektorých detailov a čo je aj typické pre detský vek, niektoré detaily môže doplniť na základe svojich skúseností, predpokladov, no znalkyňa dodala, že sa nedá vylúčiť ani určitá kontaminácia jej vyjadrení tým, čo hovorila matka alebo niekto iný z rodiny a následne toto dieťa mohlo údaje prezentovať ako vlastné spomienky. U mal. G., tak, ako u jeho sestry, v čase vyšetrenia tieto príznaky neboli nejako badateľné, skôr dominovala uzavretosť a neistota, pričom obe tieto deti prezentovali vo vzťahu k otcovi skôr strach, ktorý ale súvisel s celkovou nepriaznivou rodinnou situáciou. Ani u mal. D. Z. G., ani u ich matky, neboli zistené príznaky natoľko závažné, aby išlo o syndróm týranej osoby

Tieto zistenia znalkyne z odboru psychiatrie sú pritom posilňované aj zisteniami znalkyne z odboru psychológia. Znalkyňa I. Z. M. v znaleckom posudku č. 16/2016 u poškodenej W. M. diagnostikovala len depresívnu reakciu na stres v čase spáchania trestného činu, ktorá priamo súvisela s konaním obžalovaného, v čase znaleckého vyšetrenia u poškodenej boli prítomné diskkrétne neurotické príznaky, reaktívne viazané na manžela, no už neboli splnené diagnostické kritériá pre depresívnu reakciu na stres. U poškodených, ml. D. Z. G., došlo vplyvom správania obžalovaného k rozvoju neurotickej symptomatológie, ktorá však nedosahovala stupeň depresívnej reakcie na stres a v čase znaleckého vyšetrenia mala odznievajúci charakter. U poškodených nedošlo k rozvoju syndrómu týranej osoby, pričom u žiadneho z vyšetrovaných nebola zistená patológia v oblasti intelektu, ani patológia v zmysle poruchy osobnosti. U poškodenej nebol diagnostikovaný syndróm týranej osoby a znalkyňa ju ako týranú ženu z odborného hľadiska neklasifikovala.

Z uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P158/2015 zo dňa 05.05.2016 vyplýva, že konanie o návrhu na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pôvodu bolo zastavené, pričom z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3P/62/2015-93 zo dňa 30.06.2016 vyplýva, že súd manželstvo obžalovaného a poškodenej rozviedol, maloleté deti D., G. Z. W. M. zveril do osobnej starostlivosti matky, poškodenej W. K. a obžalovaného zaviazal prispievať na ich výživu sumou po 45,-eur mesačne na každé z detí. Súd upravil styk obžalovaného s deťmi odkazom na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3P/80/2015-52 zo dňa 11.05.2016. Z uznesenia Krajského súdu v Českých Budějoviciach sp. zn. KSCB 26 INS 4947/2014 - B-6 zo dňa 25.07.2014 vyplýva schválenie oddĺženia dlžníkov, ktorými sú obžalovaný a poškodená W. K..

Je zjavné, že manželské problémy obžalovaného a poškodenej, sprevádzané vytvorenými peňažnými dlhmi, vyústili do rozvratu ich vzťahov, do rozvodu manželstva a úpravy styku maloletých detí s obžalovaným, ktorých vzťah k obžalovanému je negatívny. Výpoveď vyššie uvedenej pediatričky odvolací súd považoval za dôležitú z hľadiska následkov žalovaného skutku, z ktorého bol obžalovaný oslobodený, keď rovnako aj ostatné dôkazy, vrátane podrobných znaleckých psychologických a psychiatrických skúmaní, výpovedí svedkov a v podstate aj z výpovede samotnej poškodenej a jej matky, nebol zistený skutkový podklad, že by boli dokázané všetky znaky žalovaného alebo iného trestného činu.

V zmysle § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona v znení platnom a účinnom k 31.12.2015, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie a to bitím, ponižovaním, neustálym sledovaním a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania, teda na viacerých osobách, potresce sa odňatím slobody na 7 rokov až 15 rokov.

Je namieste poukázať na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí publikovanom pod č. 44/2007 ZSP poukazoval na to, že podstatou konania páchatel'a, ktorým môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona bez ohľadu na to, ktorou z demonštratívne v tomto ustanovení uvedených foriem sa ho dopustí, je vždy spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti zaopatovaná, dozore alebo výchove. „Týraním“ osoby v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného zákona je zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa však nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví. Musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

V prejednávanej veci ale nebolo preukázané, že by obžalovaný, či už poškodenej W. K. alebo niektorému z uvedených maloletých detí, prejavoval spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby tak trvalý a sústavný hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, ktoré by niektorá z týchto blízkyh osôb pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť preukázateľne pociťovala ako ťažké príkorie. Objektívne dokazovanie v podobe psychiatrického a psychologického znaleckého skúmania taký následok nepreukázalo, pričom ani samotná poškodená jednoznačne neprezentovala správanie sa obžalovaného ako týranie v tomto vyššom, či trvalom alebo sústavnom význame.

Bolo teda plne odôvodnené a zákonné uznať vinu a oslobodiť obžalovaného tak, ako o tom vo výrokovej časti rozhodol súd prvého stupňa.

Výpoveď svedkyne Š. M., terajšej manželky obžalovaného, ktorá v rámci aktuálnych pomerov obžalovaného uviedla, že po dobu, čo spolu žijú, sa obžalovaný spôsobom, ktorý sa mu kladie za vinu, vôbec nesprával, jej syn je postihnutý a s obžalovaným, ako s jej terajším manželom, vychádza skvelo, lepšie ako s jej bývalým manželom, obžalovaný ju nikdy nijako neobmedzoval, súd vyhodnotil v prospech obžalovaného, konštatujúc z hľadiska rozhodnutia o treste usporiadané pomery obžalovaného. Aj správa o jeho povesti vypracovaná Mestom Spišská Belá ho negatívne nehodnotí. Zo správy o povesti Mesta Strakonice, Mesta Tábor a Mesta Písek vyplýva, že voči obžalovanému nebolo vedené priestupkové konanie. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, obžalovaný doposiaľ nikdy nebol priestupkovo postihnutý. Zo správy o povesti ORPZ Kežmarok vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý. Zo správy zamestnávateľa S.O.S Difak vyplýva priaznivé hodnotenie obžalovaného, ktorý dochádza do práce včas, pracuje svedomite podľa svojich síl a schopností, plní pokyny nadriadených a dodržiava zásady tímovej spolupráce, využíva pracovnú dobu k práci a dodržiava všetky pracovné predpisy. Z odpisu registra trestov ČR vyplýva, že obžalovaný nebol v Českej republike súdne trestaný. Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplývajú síce spolu štyri záznamy, no v prípade odsúdení v roku 1998 a 2001, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, sa na neho z dôvodu osvedčenia v skúšobnej dobe hľadí, ako keby nebol odsúdený, v prípade odsúdenia z roku 1999 mu bol pôvodne uložený trest odňatia slobody v jeho podmienennej forme premenený na trest nepodmienený, ktorý čiastočne vykonal 17.10.2002 a bol z jeho výkonu podmienenčne prepustený na skúšobnú dobu, v ktorej sa dňa 29.06.2004 osvedčil, no ide o skutočnosti, ktoré sa stali v dávnejšej minulosti a týkajú sa

odsúdení, ktoré povahovo nesúvisia so žiadnym z predmetných trestných činov, a tak na ne odvolací súd neprihliadal.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/147/2016 zo dňa 04.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2019, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona spáchaného z nedbanlivosti, pričom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a tiež povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlžné výživné. Skúšobná doba tak plynula od 25.04.2019 do 25.10.2020, na odsúdenie sa prihliada, pričom je zrejmé, že skutky, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným, spáchal skôr, ako bol tento rozsudok vyhlásený, čo viedlo k potrebe ukladania súhrnného trestu.

Odvolací súd sa ale nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa na druh a výmeru trestu, keďže v tomto smere zistil porušenie ustanovení Trestného zákona a uloženie neprimerane prísneho trestu.

Rozpor s ustanoveniami Trestného zákona spočíval jednak v tom, že obidva zločiny boli spáchané pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/147/2016 zo dňa 04.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2019, ale aj predtým, ako bol v tejto veci dňa 23.06.2017 obžalovanému doručený vydaný trestný rozkaz za okolnosti, že v prípade ostatných odsúdení sa na obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol, čo vylučovalo použitie priťažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona. Táto okolnosť zároveň v spojení s nulovou priestupkovou minulosťou obžalovaného, absenciou negatívneho hodnotenia v miest jeho pobytu na Slovensku a v Čechách, za okolnosti, že viacero rokov pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, či aktuálne viedol usporiadaný život, či už na Slovensku či v Čechách, viedol odvolací súd k záveru, že je potrebné zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. j) Tr. zákona. Okresný súd správne zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona, čo ale viedlo k potrebe ponechať spodnú hranicu určujúcej trestnej sadzby bez zmeny, teda na hranici trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Samozrejme, horná hranica sa zvýšila postupom podľa tzv. asperačnej zásady.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Priaznivé možnosti nápravy obžalovaného, nižšia intenzita spôsobených následkov, okolnosti trestných činov v spojení so skutočnosťou, že boli spáchané v dávnejšie minulosti keď sa obžalovaný dlhodobo neprejavuje iným protiprávnym konaním a viedol usporiadaný život, keď jeden spáchal, lebo sa cítil manželkou podstatným spôsobom podvedený. Vzhľadom ale aj na záujem na morálnom odsúdení konania obžalovaného, ktorý pri vzájomných nedorozumeniach so svojou vtedajšou manželkou mal vylúčiť akýkoľvek ich dosah na svoje deti a riešiť ich v ich neprítomnosti, zohľadniac vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností napriek tomu, že spáchal dva úmyselné trestné činy, zločiny, vedú k záveru, že primeraným na dosiahnutie účelu trestu bude v tomto prípade už súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 5 rokov. V záujme morálneho odsúdenia konania obžalovaného voči zástupcovi vyšetrovacieho orgánu, žene, ktorá si plnila svoje služobné povinnosti, bude namieste, aby schopnosť viesť riadny život a svoju nápravu preukázal aj tým, že splní povinnosť spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenej I.. N. S., vyšetrovatelke Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok a vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, že splní aj povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlžné výživné.

Obligatórne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený celý výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/147/2016 zo dňa 04.04.2019, právoplatným

dňa 24.04.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona, závažnosti spáchanej trestnej činnosti vyplývajúcej zo spôsobeného následku, zo spôsobu spáchania činu, zodpovedá pomeru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, ako aj usporiadaným pomerom obžalovaného a priaznivým možnostiam jeho nápravy. Zodpovedá aj záujmu na individuálnej a generálnej prevencii a je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia trestných činov obžalovaného spoločnosťou.

Preto odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, sám rozhodol o treste tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku a nakoľko ani čiastočne nezistil dôvodnosť odvolania okresného prokurátora, jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.